

en enkelt Uttring af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) maa ansee mig berettiget til denne Forudsætning, idet han nemlig siger, at dette Forslag, maaffee kunde føre til det nævnte Resultat. Jeg vil indstændigt bede Alle dem her i Salen, hvem Udviklingen af den talrigste Stand her i Landet, de saakaldte mindre Jordbrugere, virkelig ligger paa Hjerte, at de ikke lade sig henrive af de Betragtninger, der ere gjorte gjældende af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds. Det ærede Medlem tyer ofte til Spaadomme om Fremtiden, jeg veed ikke, om han har noget særegent Privilegium paa at spaae rigtigt.

Judenrigsministeren: Da hele denne Sag er bleven uddebatteret forrige Gang, skal jeg blot med Hensyn til det foreliggende Uendningsforslag bemærke, at det er ganske klart, hvad ogsaa den ærede sidste Taler udhævede, at Uendningsforslagets Antagelse er Lovens Forkastelse og Institutets Hjernelse. At forlange en Capital af over 200,000 Rb., eller en aarlig Rente af 10,000 Rb., eller i alt Jald at forlange Sikkerhed for et aarligt Bidrag i 20 Aar af 10,000 Rb., er en saa exorbitant Fordring, at man med stor Sikkerhed kan sige, at Foranstaltningen ikke kan træde i Kraft, saalange en saadan Bestemmelse skal bestaae. Jeg skal derfor ganske kortelig henholde mig til, hvad jeg udtalte under nærværende Sags forrige Behandling, at jeg troer, at det er i Landets Interesse at tilbyde Landbefolkningen, især den store Middelclasse, en høiere velorganiseret Underviisning for at fremme Agerbruget. Det er slet ikke min Mening, at der er stor Trang dertil i den Forstand, at Landbruget ikke kan gaae fremad uden hiin Underviisning; men der er Trang dertil i den Forstand, at det er en Foranstaltning, som vil fremkalde en større Udvikling, og jeg troer, at der altid er Trang til det, der gælder Landet; det er i den Forstand, at jeg mener, at der kan siges at være Trang til den omhandlede Anstalt her i Landet, ligesom man i ethvert Jald har Exempler nok paa, at Sligt er erkjendt andre Steder. Jeg skal ikke gaae dybere ind paa den politiske Side, som man

ogsaa kunde afvinde denne Sag; jeg skal blot yttre, at det er ganske rigtigt bemærket af den ærede sidste Taler, at det, at de mindre Eieendomsmands Børn samles med unge Menneſter af andre Stænder, og navnlig samlede deeltage i en høiere Underviisning, vil bidrage til vor Udvikling, bidrage til den Sammensmeltning af de forskjellige Classer, som udentvivel for en stor Deel betinger en heldig politisk Udvikling af vore Forhold.

Tscherning: Dersom det forholdt sig saaledes, at Alt, hvad der er gavnligt, skal fremmes for Statens Regning, saa vilde vi faae mangfoldige Ting, som vi skulde fremme. Alene paa Grund af denne Betragtning fra Ministerens Side ligger det klart for Dagen, hvor falsk og urigtig en Veie, vi ved denne Leilighed ere komne ind paa. Naar det ærede Medlem her bagved (Dyppermann) siger, at jeg spaaer, saa har han idetmindste rundeligt fulgt mit Exempel. Jeg siger, at jeg antager, at inden 20 Aar vil Moden med Landbohøiſteler være forbi, det er al den Spaadom, jeg har brugt. Med Kjolerne er Moden endnu mere omskiftelig, og man vil see, at alle det Slags Sager have en Tid, i hvilken de komme frem, og hvori Alle skulle have dem, Stegfried von Lindenbergs indbefattet, og saa falde de bort igjen. Naar nu den ærede Minister sagde, at en saa exorbitant Sum som 10,000 Rb. kunde vistnok ikke blive bragt tilveie, saa skal jeg dog opstille en ganske lille Beregning, som viser, at denne Sum ikke er exorbitant. Vi have, saasaa vidt jeg mindes, imellem 17 til 1800 Landbesiddere, som have Besiddelser af over 20 Tdr. Hartkorn; de maae dog alle regnes med blandt dem, som denne Sag interesserer, og man maa antage dem for i det Hele taget ikke at være Uformuende, men lader os kun regne 1000 af dem til de Formuende. Fremdeles er der, om jeg erindrer ret, imellem 3 til 4000 Landbesiddere, som have imellem 12 til 20 Tdr. Hartkorn, og disse maae idetmindste dog henregnes til Middelclassen af Landbesiddere, og dem vil jeg kun tage med som et Supplement. Dersom vi nu tænke os, at 1000 af de førstnævnte Landbesiddere have den Overbeviisning, at deres Landvæsen fremmes i en væsentlig Grad ved